

Aman sõber miks oled sinu vaevas,
kuidas vaid naise saars.
Aavad küll et lakti lähel teemas
algavad lilleded saad.

Ära järele looda!

Silma ei sul välguvad tulelanged
kui sa ühe silga food.
Küll on saanud need abieluranged
pruunide ahvum food.

puhtud sine lõkume kohvitassi
sõimata saad mõtu kumel.
Jätad sine une vahel saba lemmikussil
tahtsib sine tujal leemel

Aman sõber ah vaata sine ette,
need naised on vahel päris maad.
Kuni pole pole saanud sind lõplikult kätte
sini neil nanatavad naad.

Kui aga oled juba täieliselt õigis
süü on ohtas kõik.
Nuta nana, siputa või kõnge
see naistele ümbruse kõik.

Nõndalusem ühed ammukuuololud laulusõnad
vana ja uue elu vahel

Vanasti oli ^{neiu väga} ~~uue~~ häbelik
mõistis lühike kuid jume tal oli pime,
Nüüd joo, seutelab ja kannab poisi pead
flindide noolt kü, et olge armult head

Vanast' kaati ikka pime seelikut
undur pühkis talmu taval kui luid
aga nüüd on seelik nõnda lühike,
et paljad need paistvad silma nägile

Vanasti oli naine linn ja naisel mees,
elul ei olnud mõngid vingerpuse sees,

Aga nüüd alt aisa tõmmata et last
vaevalt paari tundi jõ jõle lastes

Vanasti naised talu tihti loomering
lappi sigines, et teha täis kui lapp,
k naised kullerid on loomud nõnda kõrgelt,
ja see võib kuni ära raskesse

Vanasti kui oli naised tulla
oli kindel mees, et tema ema see
aga nüüd võib öelda, ^{naine teinud pea} ~~olgu ainult see~~,
kui on isa ema ise ka siia

Vanast kaadeti ka aummeenuat
nii kordant ajas suhtu vutuel,
nüüd ulfakt autodega viitaks
alla autaks ja kraavi sõrutam.

Matusest.

Kellelgi perevõnna lihtne igasugu toidu
mõniku ei ole kunagi ajalikult riigis
määratud. Mõniku on samal haigust
põlvale ^{riigimajaga} voodis lamades mõnuse puhul
oli eluõhtu lähemine mõnust meenut
oimata. Igaüks enamasti oli alati
lagavarasid õllelõunaseid mis olid rüü
mälledud pühade või talgute tarvis, tuli
õllelõunade matusest laevast. Olu oli
igasugu igasuguste sündmuste puhul peaaegu
samaravõrrele parimad joogipoolis mis leib
söögilaul. Kodumal lül matuse sättimise -
võimaldanne nõudis tavaliselt nädal aega,
et valmistada joogid söögid. Söövate tüü -
misen peab talvis kogumise ajalunõu kes
omnes aretade millineid ja mis palju vutustid
matuseliste aretade noogari valmistada. Suine
see aeg muudugi küüldas. Kõneldakse kaisa
mõnõgi sellepärast et tihti peendunud jale
muna lõhkumise säilitamist.

Kui oma püüsi alustada omantega puustöömist,
süü lasti püüsin teha selle ala lühikesel
(siinkandis Teohel kalpus), kavatati ke puidu-
töökoodele teenust. Müüsi kätte viidi sobilikest
kuivatatud puutükkidest millist valmis igati
seda väljagaamisega, laadada lihtsalt vana
mängata, lastud või väntud vana puuke-
ele lahunule mille juurde kuuluv ka rist
kavatati, müüsi lüü kvaliteedi hind-
misen üm teade olei seik Valise Keskülest,
kui eakas püüsi oli end teinud enne-
tavalist lammut püüsi tihed ja hoidnud
seda vana aiala. Kevadpühade ajal
otustanud kutsesid "Läi püüsi" mille
üle jõe ääres kulla pühade ölleri
mõistma, et jõest ülevõetud sillad annid
paiknõuast kaugele langes otse veele
jalavara ja lähededa teepunkti, kavatada
jõest üle minemise aiala tegelemise ohtu
ohtavat isapüüsi, mis eduka ilma tilke
vett sisse laskmata läinud veevõidurist

ülesande nii miksul, kui ne tages, kodu-
sedamassi" raudumissis, ning fäi vahetu-
müt isale teadmata oma raudolust lase-
eden ootama.

Esmaars toiminguks leuamajas lähemalt
sugulaste ja naabrite osavõetl oli ^{lahkum} peunäid
panek, see oli nagu ettevalmistat toimug
elolivali matusepävale. Punaäri panemisel
luges keegi teadaolev - rituaali tundlev isik
(hawa kutsuti kinnuõpetaja) kristliku pei-
konna koduse jumala teenistuse palmasne-
tust vastava sünnimuu vahase süuga peatuni
sõnad, kus matema on, "flesse itteb: Kun
kann või kolm muu nimel koos on, seal ole
mühe nende seas" mühe ole tuis juures
iga päev, muu maailme otses. Luguja
konaldas kombenohast talitust, samuti
oli laulude laulmisel ettevalmist. Parast
toimikut auitati ühine matuse konalde-
misi organisatsioonide kinnuun, kelle abis vab
loetavat vält väget, ning kudes keegi sünt

ja oli võimalus abin alla lüüa. Lühidalt
veel elmus sajandi teisel poolel loomis-
püüdis püüdis naised kuid vähesed ja
nõudsem ajalukku lüüa. Kõikidele
jõudis kodust matust korraldada mis ann-
davad pärast valmistatud matust jaan, valus
tunnide ühisel peelaos isikutege ühesil soosel,
sõltuvalt, kuni lahkutakse püüde korraldada
~~lahtiselt~~ lühidalt lühidalt ja veel need keestunud aad-
dodas kütseid matustel esalemiten. Väideti
vanematel aegadel suurel määral andma -
nõudsem annud telefonit teetega või
viigaliku kütse püüdinga posti teel.
Matustega saabuti hoburandidega püü-
vateil kellaegadel, mis maigavast oli kütse
jõudmise kellaeg mille üllis kütsele, mis
vaimulikku matustel kütsele kütsele all
loomisest. Lühidalt kütsele kütsele
loomisest kütsele kütsele ja vaimulikku kütsele
kütsele kütsele kütsele kütsele kütsele
kütsele kütsele kütsele kütsele kütsele
kütsele kütsele kütsele kütsele kütsele

lühem kuni 15 km. Võrrele püüa kuni 25 km /
püüa teha, mis autodega sõitmisel
on ~~see~~ need neli lugevatle naatila
~~on~~ naatila, teadmata seda et kogu
lühem kuni on 5-7 valmisest tüüpi.
Kodust äärsalust toimetas ulpool
maitsetud naatila lastud usulise
pealiki, palvussuude laulubiliidalt
lauludega kuni võimalikult kuldud
isik, vahel kuni loodi kogu kuni
apela ja anti, teie kuni pool. See
võib kuni anti talu kuni see
muidugi elluajaks vastava mitu
ja sõja (kambaid) sõidatunde
elluvalmistatud. Sõja aetajal vanitige
mõni oli muidugi mugavam, kuni
võib loomadele oli omaste ri-
pänge millegi oldi kuni ega
valmistatud muidugi kuni
tundid kuni aetajal kuni auto
istmete kuni kuni sõjale.

Materrang kujunes päris pruuni sõela -
valt hõlmeid omavate makkade
materride & aasa aasust, sama
möödi alati selle et matorid ei
ole mõnes lõbu üritus vaid on vaja
abi (ja lahnum kaadmine pinnaga,
hane viimaseks) ega makkade rakk
ja pildid ja igale matoripokale
tõstmise mis kaardid tihti tühjad,
eriti noorima generatsioon poest sulgudes
on tiine makkade loetava või abi, et
mitte makkade pinnist saad või "elegants"
galanööri, mis kuni reeg pole makkade
tiine, pinnist juhtu lõhkest lakkade
kaardide lakkade löö paigast rong
tihti esimest korda sulgemise makkade
oleks vahetust. Vahetades aegad ei
selle suhtumise vahetades ja mator -
ronge mõnede ole uhke teadake
esimise - alustades juuriliselt - karkel
karkelade ja vää kaalge teadake

Matuseaugi lähemist kinnule jälgis
kellamies kes võttis kanta kinnusellade
löömise helu ege. Et kellamihed olid
mõnevõrra sarnased Oskar Lutsu Liblage
sui uim meenutus kuulda pütjad enne
halliste kinnu põlemist. Kellamies
läm kellatorni kuhu nutus kaare
matuseaugi ootuse ~~peletamine~~^{igapäev} peletamine
ha sobra kinnu kinnuse ege. Avameel
sui lehmikuqid paumaat vaativälja
taron. jäävad põhilo tegevus EMLO
sui maistis püüt kõvale. Maigand
äkki matuseaugi lähemist pannud
sui äärmusit ägedama kella paugu
mille peale sõnade amavahelvi mõnise
juba peale kellatorni linnuse jäävad
konnale ei leidnud kinnatades muid
väljapaami kes hüppas avatud kinnu
avast välja teadmata kes kinnu olid
maadeldud kinnu. Ommilone saetuse
lehtel oli konna enne püümist nodur

ja nii puuaine värvitud suurelt, et
mis koonal väga uat. Lõukes lihe prut
võrkunud koonaga to kõrkulokum. Värvitud
võrkumise rohe, et kus mõne koon kus to
hulmasid mõni see või kaare seade.

Taam oli niid altan en puusärgi
paigutam. Lõikes värvulike ornamentide ge
väljõnneldud ^{musta} liigige värvitud seadega
kanti lõhku puusärgiga kandfate
elgedel kõrkumisevõrkum altan etti
jälad en kus pöörati päripäeva seade
altan poole. (Niid loimub kandumise
puusärgi kääpõlmeid hoides). Rõhke
seadega kandumise loimus vast pähkust
et puudusid kääpõlmeid ning loimus
ke hiljem sellepärast, et kääpõlmeid olid
prõgi sümboolsed, valmistatud nõrgest
materjalist nagu valmis materjalist
arvult idu paber või nõrke materjaliga
värvitud puusärgid.

Pühaliu oli kõrkumise kääpõlmeid

õietihedol värvol maitu väruga. Oh võta
münd mu jumal kae kõvale.
mõõle matuvelled laulid raase.
Õpetaja loomitas kümme sisse rütuale
kombekooste tarade pärgi ning tuli
sunnarale matuvelled tantsu läbi viima
lõputades pärgadega paunisketud hana
peal lõjunäne ja lauluga. Seltsuvalt
handa lastud paunärgi ja veel avatud
handa kõnega ja kolm peatait matuvelled
mulde viia. Laulu saeti "Põltsi ma
mulda. Mulda viskama kolm peatait või matuvelled.

Mõeldi järele oli kõnnut vältamata
onelikmängu ja lauluga: Las ma lähe
Peale matuvelled olis lahvav enne kee
tule ammut matuvelled, lahvavest
sunnarale värvav asuvas mäsar viis
oli sellest ette nähtud küllaltki suur
müüm puke lauluga, talvil soojas rõelad,
(maalegi on see müüm vahetultgi värvavest
tõlled, viat on arvatud sunnarale vahile tõlled

värre nimmene kleeitide varavõta (aitas)
nii kadusid kaevavõetud sumpide tege-
ramistat kehe, väeti soojanõu, saadi
toasoojuse hõlmade alla napp anoti
teele. Viigale oli taoline võimalus
sunnatavahi Rukki Liine maa-
treditsioon kasti veel ajal kui kaitsti
veomarrade selmise rajandi tiine poolt
matuste sõttudes.

Kaifu, malunna, foudas ole pinnastel
juba valmis see tait laual peene.
Kedule ja külmarahi tegeid jätke
lühemad soojas ja lühemad
meeltel, ist sume tuli mõiste kui pare-
tanatust.

Peenaistid tuli sageli kodumatu
nomal soojikohleda nappu tatta laus
kalle soojilaud kahel nomal (kava soom)
shu kavi laudvõude, kuid sellel
olud matuileid haigused ja peenaistid
kandrid taolist koormust nappuete.

Pärast sööni vestlaid amarahel, mis
nõrkem lemmik olid suhted ja määrtused
lekkumist, meenutati tühivõttege
möödunud elumäärtusi, laulude
sildatutid sobilikke ühislaule, rüütmilise
muusika, et talloaegne muusika laulu-
vara ole ammuendunute. Igal laulul
olid mingik teemal tähenduslohud
sõnad, sõnadest rütmiline ja mõistatav
sõde, ainult ühele oli võrdne, kuid
igas uus lauluselminis oli uut ja konda-
matalt huvitavat. Täht olid võrd-alle
võrdlil rütmilisel seltsimise või rütmilise
võrdlil lauland inimist hõlled jelle
mis sobilikuks et kokkuvõtte ole milto
admitt mis meeldi rütmile varel heli-
se veel müüdnis määrtust ja laulu
sõnadest val mõned meele

Et pimeand meelele olletoole ja
võrdlil lauland hõlled jelle
reaktsioonid mõlemas künti lüha

premekelt (matukonoleadafelt) et kas
vananumadi pübelit^u ka lugeda võit (oli
sügaralt usklikse pübelit kus is lubatud
kaarte mängida). ~~See~~ Seemist osalt.
sellens ajavütem keeldu polnud
söögi nõudust vabam tehtud ^{lausa ette} lami lahti
jäänimäng Saska - harku praktilisus
majasas või 500, mis vahel jätkus keel
gõignudel päeval, kus lami ruttumise
sist ja aruti noda tule.

Siis valitum ajal moodi rajoonis
Tavandi nõukoogu mille liikmetes olid
rajaosus mis pöllumajaduse majasas
ja mis muid ametised ja loomade
Tavandi nõukoogu kehtitas ameti vaimali
teelide oskuste, ilmalin lugija ja muid
leenuit vajajale lami kaubati oskuste,
se majasas poelt oli matuse transportim
lami üm vook. Nüüdsem on Tavandi
nõukoogu arendanud mitme rühmaga
vunil rangelt lami kaubati leenuitiga.
Matuse lami kaubati lami nime all.

juude on tulnud Kremla loomade ette
laskma tuhandate teenis mullil
jällegi ema päia ja naine mis too-
metuse kus maanumme oas

Meenutustest veel nappelt et
Vigala kaudist tulevatel matala-
selistel oli kaasa toot.

Kui külalised jäid matumajaga
oõbma siis peale karkööd murgel
ajal paruti lisam kõrgel ka teed.
Sarnaselt katiskulkaimele, kus
kõrjumineul pandi kaasa tiivise
tooti või midagi muud, mis
matuste värgust selliseid meenutusi
pole

Kõige enam on mälestusi jõuludest ja uust aastast. Muie puel oli traditsiooniks jõulude ajal rüüslada emapoole onu puel. Muie aastal rüüslas onu oma puega miid. Järgneval aastal jälle varupüüdi, onu pue jõulude ajal miid ja meie uuel aastal ouel rüüslas. J. e. see 5-6 kilomeetri me soot talu mees lüüslas onu jüüde ja tagasi me um hilgemaid mälestusi, me isa oli meast rüügl sidumise veel andvilled. Vanemat inimestel olid oma jutuajamisel alle laobi jüüme, tuju tõsteti me lõpuaajal. Et talu viljasaagid olid head, loomade ja emapee lüüdlumise ülevärsed vilja polnud kuuagile võimaliku tuntuksa, me mi mõni puel vilja vilja lüüslati.

rimber "metsakohinam" vahenomega
küla ja asuniku. Polnud amuleid
kui omavalik asjastatud arutad, et
pean uue teo peale mõtlema hõlpsalt,
pärast otsustanud teha - kolmenämmi
lihtsime pümanõu juube pooli peal
jõuleim ja uue aasta tähistamiseks
võinud pöörduda ohme ammuendavast, et
lause alt pümanõu sent väärt klassige
ammutada. Mõnikul netje omulapige
oli piisavalt tegurant igasuguste mängude
ja valla tunde tegemisel. Suur hõlpsalt
mõnu meeldis uue juur oli raadio
mille nuppe uue si veldama veldate
ja karamell karamellide vana oli va
amul piisavalt suu et suu väärt
magen alla.

Elpool kirjeldatud põhjal võib järele
mõelda, et küll oldi uue mäletud kange
võrdni tavaliselt kui seda veldate. Lause
pümanõude maha hulgaga, seda väärt

geltm? mõtte, vaid sel ajal näib
alund raha väärtus oli nii madal, et
rõõminevate majatavete ja meeste (petrool,
seebikivi, raadio autod, palamid, raad,
jälatsid, maintured jne.) saabamiseks oli
hea kui raha asemel oli pudeli sees
vahendajat parruda.

Jõululaupäeva õhtul oli oodatud kutu-
line minidagõ jõuluvana. Ilmkuul oli mitu
aastat suurt mäistatus, et miks jõuluvana
just sel ajal näib, kui isa talli hobekid
sõotma läks aga jätkab ka isa parki mill
ent pidada mina alati salmi lugema. Ei
sõidame ka isa koiatamoni, et ära mone
loant ära jõuluvana pole veel käinud, kuid
"jõhkas" ikka kü.

Ilmkuul ajal sõjasaatatel said meie peres
peaväga sõjapõgenikud, püksad tükkid
qdoori oklastiit. Selle per vanemale - ligi
20 aastatle nooremale - oli üllatav väga suun
kui jõuluvana tõi talli lõpse, et kuidas

jouluvana sün entis tradit, et kumal lapsu
pole ja, et ta üldse sün elab ja kuit
palein salmi osanud, kas sün olis kaasaolnud
vitse ka inka käinu larnud? ~~Käinu~~

Kinke said midagi maalivalt kõik, ka
sel õhtul sün väiksed külalised. Lasti kinni-
olus olid sün vastavalt eale mänguasjad
& omavalmistatud, viinest vägasidus loomad,
kooliskävelle koolitarbeid, vintilt haugitud
vesivärvide, värvilistad, koolikävelle tähtede-
kirjutamine haigutamine vrtikud, plüatrid, loma
mängud: "ümber maailma, kitsapõrgu" jne.
Paarid mitmed esemed olid muudetud loma
toidumaterjalide vastu vahetajate kaudu,
kes tol ajal lomas valitsev toiduhappus
tatta tähti külalaste meapussid

Kõik kingitsi saadud esemed olid kumal
mitteelt kallid ja suure väärtusega, sün
nad olid jouluvana toodud ja väga
lumastatud laulu- või pähe õpetatud salmiga
soma, olid need väga larni loomad, int...

jõuluvana ja teadsi lapsed mida sellegi
nõrgi rohkem vae oli.

Jäidki jõe suela aetale järgmises meelde.
Jäänd püüas oli vaitlapäev, mis ~~tehti~~
rohkem oli laste talusõnnude päev, kuigi
hiljem roudaoti ajal roudadati ka täis-
narranutele püüarohaseid ünturi jõe vaitlari
Lapspõlve mälestust oli üm suu lumes
hullamuse päev. Kodukandis linnägedid pole
muid mää vünnu pealt sai inuagi püüet
püükiididega" alla lohiide. Sulailmaga
vaitlapäeval oli muidagi teppust rohkem,
sot vaitlapäeva lumesõda või lummemeiku
teppust oli rne midagi muud kui lara-
päeval, mis sellist et rüide ja lannu ja
kütada kogu lullu olid luit mäged, sojars
kõitua rikeakfu jünuri olid ved kominuues
jällegi rüivad

Traditsioonilise ema keedetud hennup
sajalgedega vaitlahted lannal rüitis

Kuha õnnetult hoolimata seega ja andis
vastlapäevale selle õige tähtsustuse mõni
vanarahva ütlus on, et lapse mülm ja
koma nalg on üht moodi, aga meist õieti
am see.

Uus vastlapäevase seadus vanusest
õpetas kevad ja suviste pühade kumpu
välja arvutamist on igavest meelde jäänud.
See oli äärmiselt vajalik vana ajal kui
tara kalendris ei olnud üha märgitud
loharätte ja nelipähi, sest nõukogude kord
ei pidanud midagi pühi millegi, ~~ant~~ ja
lugi neid usumata viide rääkida täht-
päevadeks. Auhalt kirikukalendris olid need
pühad märgitud, kui aga polnud juttu
võimalisest selle hankimise olnud, siis tuli
karmide võtte arvamatult seadud lea-
mised. Vastlapäev oli meil märgitud
vene ajal kalendris sin tähtsust alustada
lugemist vastlapäeva järgmisest pühapäevast
ning seetõttu pühapäev on loharätte arvamine

puha; sellist omavõrde edasi seilmas
puhapäev on esimene nelipühade.

Lohavõtte pühadel on veel nimekirjas kevad-
pühad, süüslõuempühad, munaolepühad.
Lohavõtte pühade kolmet nädalast nimetat
suur nädal ehk vaskne nädal kus kolm-
samad päevad on neljapäev ja reede ehk
suur neljapäev ja suur reede ja vaskne
laupäev suur kristus pühade! Lohavõtte
pühadeks nüü suurt pühade raskade val-
mistamist ei alanda kui jõuludeks ja muus
eestlasi kuid sünni tükki olid ja pühade
palad olid söögilaudad kui laupäevadel.
Kirkudel kehal oli kanoniseeride värvimise millen
kanoniseeride igaküsimist moodustid: kaselikele
keeldusid muud said kollas värvus, sibala-
kaartesse mähitult väga rihm ja mitmetoolas ilu,
poist ostetud lammidega prutis abil sai igas
üks oma kummitamist oleksid teinud, kan-
lati ka mitmeküsimist veni ja isegi ristkavane,

Kuuld mõni värvidele võppus noorust läbi
muna söödava sisu jääduna. Vävi-
mise meetodid olid ~~siis~~ väga erinevad ja
iga värvija püüdis anda endest parima
nii, et pühade laude kaunistas väga
mitmekärvilist muudevärge. Suurel nelja-
päeval ja suurel nädal värviti perid ja
noormehed kadekatege (vähel paberitükkidega
või muul viisil kaunistatud) perest peresse ja
kindlasti seal kus oli noort oademat suga
majas "mune ajamas". Sõpruslasi seen kade-
katege kaistel näin ja kõrgemaltki, vahel
sai ettepuhtu mõnikordvõrra sõpru moodi
püksi, kadekatege tegutsenise näigus pandi
lähelä kuulas kaegi loimis kes jõuliselt
ja validehitavalt või kombekahast rituaali
lähelä saas kodumaaarast, "mille järgi avati
isegi "poiste iseloomu omadusi" millel olid
päril suuresti tegelik lase näin fannis
Laupäeval värviti saunas, sellist ka-
um küssum värvide poistele antud, et mitte

on muud punased ja poiss raskend
pikalt mõtlemata: "Sügisel samaaegselt
Südapäeval lapsed noored mehed peapoolt
hoida pühi soovime. Piretari parati otus ja
kõigiti igavile mune. Ega üht rasket
kannat protaama ei jäänud, kui sügisel
hava, kui mõni kambamentol tähtselt
peutakse "pikemalt aegade" mängiti paar
tuuri keeti, rühbati pühedid, mis korn-
teid munele söömise juur oli väga väje-
lik, olid ja munele kõvam keedetud ja ole-
munele kummi jäänud. Munele korni-
mune oli toiming, kui igavil püüdis ome
mune lõpetas jätta. Sellisid olukordi oli
mõni mees treinud või rahvoolikud peunt
mune ilusasti äraarvunud ja olisid kornimisel
võitmatu kuni korgi "pettunud" ja avakõrval
Peale üht pühi jätles sedagi, et oli ahnemisel
mune pühede ajal munele söömisele seadistamis
ja raskust keharugandamine toiminguks.

1. Mai oli null kalendris puuange mä-
gstaal Tõenäva püha nime all, kuid
seega vast rahum loomakavale, sest kus
rahvas null sundvõttes pidid mõneme
demonstratsioonide lõppude, laosungstige
ja plakatitige massime, tormurid saje-
või parasidid ja komoldata igasugused
mudelohutur ühtu ja kauburid nū üle-
loomalid ja aruturid sisetid. Maasikas,
kuigi komoldata maipühade antur majandis
piduliku sündmusena, kauburid seeläbi töö-
rahvast valepüha loodes ja leguudtur
oma majapidamuse juurus väljavatad kaja-
fami lootesid, kus oleumata aastajast, ilmast
või olgu püha nū sumu vūi tsikas pidid lūtku
oma kauburid ja trauturistid põlluharjad
sūt vūlviplaatid ajagraafika sumu leguud.
Stimulim oli see, et kus maipühade ajal
pidid tööl olema - said lõpetelt palge

Kelipühe ehk suvinted oli talumehel
"hingetõmb" pühe kui kevadisel põllutööd
enem-vähem vanas suviselge seeme mullas
idammas ja heinatööd ei olnud veel päevelt
alunud. Nagu eelmäinitud pühaden nii ke
nelipühiks tehti õlut ja valmistati söögi-
lauale midagi parimat (vähemalt kirsipähk
sai või seppa olid igapäevase leiva kõrvale) Liha
tunnist valiti inna parim tärn karuladega
keema pannu.

Kelipühe laupäev iseloomustas karmide
tuppa loomine, see oli kindel traditsioon nagu
joulum kuu loomine. Noort rahvast meeldis
suviseks sumeolus kaasaolemisel kus pillide
laulid laulurütmide pühitöölaulude pühitöödega
tunnitule oharöödetsi ja lugevamine emmatis.
Sellest suveromantinat oli lauluplatinaid
või küla külgall, allin kodurüla kõrre
ei olnud, kuid lähedal Pave Alfredi ja
poegade Ilmari ja Atmari elutatud Vanatõe
kõige all oli alati noort rahvast koos.

Teine meelispaik oli Kärsselja küla.
Ranna küge all, kus peale oma küle
inimeste tati tuli lähivõllednt ja naabu-
valle kasti küla noorigi. Küllap oli see paik
noorusaegade vahel nii mõnegi nooruse alguse
stardipaik. Ranna küla oli populaarne
sellepärast, et lähimbrunn oli palju
prillimühi, vanemaid mist mõlitan talusmöö-
gärgi: Sõrvesauna Ants, Haava Joon (Nais)
Välaste Ants (Jõnna), noorukad: Ranna Vintar
ja Jõhanna (Põhulad), Haava Arnold ja Õde
(Narind) Mäepealse Hinn (Tocmle), Lurich Voldemar,
Pedia Ilmar-Tõnis ja Olu (Vaaramannid)
vennad Aksel ja Lurich ~~ja~~ Vüsus ja veel.
Lisaks veel mõned olid unustanud.

Näeni külas oli kookärmise kohas Anni.
Talu kügeplats, seal kahtus hussar jümmen
juu Seemer, kes hoo pealt ~~mehe~~ kügelt
maha kannurjategori lüümin hooqa küge-
toetand talu tida.
Kügeplatidil oli alati roõmu ja hõbe.

seisus kuni jätkas pillimängu. Siida rahva
pillimängu, seda rahva vaheldust ja laste
kas või hommikuni kuni aruult aeg lubes ja
parilised tööd kodudes ei künstunud
koju mõnusa. Nelipühade laupäeva kande
lõhualuse kambri oli paar mõnusa uude
reostistele unnequade ja kas laste millim...
Nelipühad oli aeg ümliist küladele
ajavaten kaarti mängida, juttu vosta ja
muudugi laulda uhislauke ega püüdnud
humeerivad omaleomnequid ne külavahelaulud,
milledel algumatigan oli kudelasti igapu
vaste midagi tõelust võõrind satulit
rümiseatid naljakat valgetelmut igas salmis
Laulude loojaten olid ome küla rühmed,
kus iga puu omapäia ne meede kuni varte
püüsti külgede poolst hästi tead: teadmis
ja teadmis ja millises valguis iga inimest
hinnati ja mõisteti. Kui aga keegi (enasti mõni
teadmis) ome elukommete pärast sattus karli-
meistrite harrisebati, siis ei püüdnud üksi-

nust salmist, vaid peagi oli valmis. Tä-
daolevat elu ja käitumistüli laskas
terve laul nagu „Sõda Hani“, „Lutaka Väie“,
„Kavasanna Anni“ jne. ja see on vana
tööd; kui oled laulu sees, siis sellist enam
võlga ei pääse!

Olgu märitud, et õllejoomise juures
koosviimistel tekkis äkki mõnest asjast
liigest mõni salm, mis polnud kangeltsi
ülistavalt sõnadega, ei paolud seda
enamasti pahaks vaid vastutavus loodi
uus naftanum ja vilgi loovam.

Lihavõtte ja ulopuke ei saanud vinge ajal
pidada siis jaanipäev oli juba läbi
aegade peetud aasta poolitamise päevaks ja
oli küll mitte ametliku sügipärase kuid lubati
pidada. Jaanipäeva sümbolism oli ja on
jaanipäeval lüüakse jaanituled vanade
küla noorte kogunemise paikkas, väikeplaatvõrk, mis
kõikude lastel ettevalmistatud tulekütin

paigas, kuhu oli sunnult kogutud põle-
tusmaterjali. Samaselt nelipühilaupeaks algas
on noored ja vanemadki pidutsenud jaanitule
soojas ja valguses. Jaanipäev on ka vanha
inimise ja naise mälestuse põhjal seotud
palju tõe ja usku, nagu oleks
sõnaga oleks armine ja palju muudki
jaanipäevaks tehtud ja oleks, kindlasti peen-
ruse oli jaanipäevaks mees. Külaskäi-
mistest tehti vähem, kui arvult siis, mil jaani-
päev langenud laupäevale päevale ja siis oli
pühapäeval veel aega puhata, sest olusid
sellist ka oli juba alustatud hünatäga või tuli
peagi alustada. Kõik vana püües oleks
oma viimase sõnad talutööd jätkavale põlvle:
"See peab seda mees, et enne jaani lähed
heinatäga!", siis pidavat saame vaadata
sõda loomadele, loomalt vanadest, et enne
jaani palu võtta, pärast tuleb teha nõu-
misi võib hea rünnak.